

Estats Units: el porno sota vigilància

Des de l'arribada al poder del republicà George Bush Jr., la indústria del cinema per a adults sofreix una dura persecució. L'FBI ha assaltat diverses productores dedicades al porno, ha confiscat pel·lícules i ha investigat directors i productors. Una cacera de bruixes que, tot i l'espectacularitat, no és nova en el porno americà.

El 38è, amb l'ultraconservador Ronald Reagan en el poder, l'FBI va descobrir que l'actriu més popular del cine pornogràfic nord-americà, Traci Lords, havia protagonitzat més de setanta pel·lícules per a adults quan era menor d'edat.

L'escàndol va saltar a les primeres pàgines dels periòdics i l'FBI va aprofitar l'ocasió per a iniciar una duríssima persecució contra actors, actrius, directors i tot aquell que tinguera alguna relació amb la indústria pornogràfica. L'actor estrella Rom Jeremy, un dels membres —mai millor dit— més populars de la història del cinema pornogràfic, va ser un dels grans perjudicats per aquesta cacera de bruixes. “Allò va ser un horror”, recorda ara. “Reagan va fer perseguir tota la gent del món pornogràfic quan van descobrir allò sobre Traci.

L'FBI em va ficar a la presó com si fóra un vulgar delinqüent, com si rodar pornografia fóra un acte criminal. Mig Los Angeles va acabar a la presó. Deien que obligàvem les xiques a consumir drogues i a participar en orgies. Els agents federals van aprofitar allò per a irrompre en els rodatges i arrestar tot-hom.”

La conseqüència d'aquella persecució i del ferri control sobre la pornografia van ser uns anys de pel·lícules “políticament correctes”, caracteritzades per l'exhibició d'actes sexuals que no ofengueren l'espectador. Per descomptat, les pràctiques més dures, com la penetració anal o el sadomasoquisme, van ser immediatament suprimides.

Una indústria multimilionària... i assetjada. La febre Reagan va passar i l'arribada al poder de Bill Clinton va relaxar els controls sobre la indústria X. Una indústria que es va beneficiar d'aquesta permissivitat conceptual per a abaratir costos i endurir continguts, és a dir, per a dissimular els seus paral·lelismes amb el cine convencional, reduint les despeses de les produccions i augmentant els beneficis.

Durant els anys noranta, i amb el sistema videogràfic totalment implantat, el cinema pornogràfic americà va viure una progressió vertiginosa pel que fa a la producció de films classificats X: aquest format abaratia considerablement els costos respecte al cel·luloide, i l'objectiu era el guany econòmic. La indústria per a adults genera cada any milers de milions de dòlars de benefici. Aquest auge econòmic de la indústria pornogràfica va arribar al punt culminant l'any passat, quan els ingressos van ascendir a 2,5 bilions de dòlars. Una xifra esgarrifosa. El 2001, a més, es van rodar 11.000 pel·lícules X i es van llogar més de 700 milions de vídeos. L'aparició de sofisticades càmeres de vídeo digitals contribuï perquè, de nou, es reduïren considerablement els costos de producció. Qualsevol amb una càmera digital a les mans i 20.000 dòlars a les butxaques podia rodar el seu propi vídeo X. Aquesta extrema facilitat per a rodar porno ha afavorit l'aparició d'infinitat de pel·lícules cada vegada més radicals i explícites a nivell sexual, que s'han guanyat la simpatia dels aficionats.